SUCCESELE DE LA BERNA OBLIGĂ:

GIMNAȘTII NOȘTRI TREBUIE SĂ ABORDEZE CU TOATĂ RESPONSABILITATEA PREGĂTIREA OLIMPICĂ

A fost, fără îndoială, un campionat al confirmărilor această a XI-a ediție a întrecerii pentru titlurile europene la gimnastică masculină desfășurată, zilele trecute, la Berna. Și confirmarea pe care noi am așteptat-o cu cea mai mare nerăbdare și emoție privea, bineînțeles, poziția de frunțaș în proba de inele pe care modestul și laboriosul nostru **Dan Grecu** o cucerise în toamna trecută la Varna, împărțind laurii de campion mondial cu sportivul sovietic Andrianov.

Duminică, după-amiază, Grecu ne-a oferit această confirmare, realizînd cea mai mare notă a „europenelor" din acest an în finalele pe aparate. În ambele zile, el și-a executat partitura cu multă siguranță și cu o evidentă ușurință. Mișcările lui s-au înlănțuit lent — dovedind o bună stăpînire a mușchilor — și au avut acea cursivitate care apropie gimnastica de artă. Aplauzele care i-au însoțit, mai ales duminică, evoluția au subliniat concludent valoarea lui Grecu al cărui nume se înscrie, binemeritat, în palmaresul gimnasticii continentale, alături de predecesori ilustri ca Azarian, Titov, Cerar, Voronin.

Am regretat mult — ca și antrenorii lui, ca și el însuși — faptul că bucuria victoriei la inele nu s-a rotunjit cu satisfacția unei prezențe pe podium după proba de bară unde își asigurase, în prima zi, o notă promițătoare. Un elan insuficient de bine dozat a stîrbit suita mișcărilor lui Grecu, dar nu în măsura în care au apreciat (cu prea multă severitate) arbitrii. Oricum, el fiind un gimnast care excelează în lucrul cu brațele, rămîne să-i urmărim evoluția viitoare și la acest aparat.

O foarte bună comportare a avut în această întrecere și **Mihai Borș** care a terminat pe locul secund finala la inele. Și-a executat exercițiul corect și dacă, în prima zi, a avut o ezitare la ieșirea de pe aparat, a doua zi, spectaculosul său salt de încheiere i-a atras aplauze. Mai puțin scontat (fiind obținut în compania unor valoroși specialiști ca Andrianov, Klimenko, Gienger), rezultatul lui Borș constituie o performanță pe care îi dorim s-o reconfirme.

În acest context, am dori să evidențiem justa orientare a tehnicienilor noștri, care au știut ce elemente să introducă în componența exercițiilor la inele și cum să-i pregătească pe sportivi pentru a ajunge la execuții de înaltă valoare. (Nu întîmplător s-a remarcat în tribuna presei că gimnaștii români excelează la inele).

Cel de-al treilea component al lotului nostru, **Ion Checicheș**, ar fi putut intra printre finaliștii la sol dacă nu ar fi depășit în finalul exercițiului marginea covorului. Exceptînd acest „accident", el s-a situat printre cei mai buni executanți ai probei la sol, prezentînd un exercițiu variat, cu destule elemente de mare dificultate, pe care le-a parcurs corect, adesea cu dezinvoltură.

Într-o privire de ansamblu a comportării gimnaștilor noștri, constatăm că ei au realizat un sensibil progres, fapt confirmat de pozițiile lor în clasamentul individual compus (Grecu — 6, Borș — 17, Checicheș — 25). Este un fapt îmbucurător pentru că, după spectaculosul salt valoric al gimnasticii feminine, putem consemna că și flancul băieților a înaintat în această „bătălie" pentru afirmarea sportului românesc pe plan internațional.

Firește, acest progres trebuie consolidat. Specialiștii noștri, care au dat dovadă în ultimii ani de un sporit simț de răspundere, știu ce au de făcut. Sînt încă de revizuit exercițiile unora dintre gimnaști, trebuie insistat pentru găsirea unor căi de perfecționare a execuției elementelor de mare dificultate, trebuie lucrat pentru înlăturarea imperfecțiunilor care mai persistă. Este o muncă migăloasă, care cere răbdare și pricepere, dar este munca de șlefuire absolut necesară pentru a atinge un nivel și mai ridicat.

În sala de la Berna, pe panoul de rezultate, a apărut la sfîrșitul competiției salutul: „La revedere, la Montreal, în 1976!" În capitala Elveției s-a încheiat o etapă din pregătirea gimnaștilor (ai noștri ca și a celor din alte țări). Dar acolo a început, de fapt, o nouă etapă. Cea care precede marea întrecere olimpică. Aspirații, ambiții, energii converg acum spre competiția de cea mai mare amploare, cu cel mai înalt nivel. **Așteptăm ca gimnaștii noștri, ca și gimnastele (toți componenții lotului nostru olimpic) să abordeze cu toată responsabilitatea, cu extremă sîrguință, această etapă.**

Sebastian BONIFACIU

LA BRAȘOV, ATLETISMUL A FOST DAT UITĂRII!...

IATĂ EXPLICAȚIA ACTIVITĂȚII NECORESPUNZĂTOARE

Recent, biroul Federației române de atletism a analizat situația acestei ramuri sportive în județul Brașov. La ședință au participat, în afara membrilor biroului F.R.A., activiști ai C.J.E.F.S. Brașov, președintele comisiei județene de atletism, antrenori și profesori de educație fizică.

Concluzia care s-a desprins, de la bun început, a fost aceea că, deși există unele succese, activitatea generală a atletismului din județul Brașov este necorespunzătoare, atît în ceea ce privește baza sa organizatorică și dezvoltarea de masă, cît și nivelul performanțelor.

Cu toate că în municipiul Brașov și în alte localități de pe cuprinsul județului există un mare număr de elevi și eleve, alte categorii de tineri, se face extrem de puțin pentru cuprinderea unui număr cît mai mare dintre ei într-o activitate continuă, se face foarte puțin pentru depistarea talentelor și pentru pregătirea lor conform cerințelor pe care le impune astăzi sportul de performanță. La Brașov, Codlea, Făgăraș, Bod sînt astăzi 15 antrenori-profesori de educație fizică încadrați în unități școlare. Cu unele excepții, aportul lor nu poate primi însă un calificativ satisfăcător. Se constată, pe un plan general, că în secțiile de atletism din cluburi, asociații și școli se lucrează foarte puțin, departe de nevoile și cerințele sportului de performanță, ceea ce și explică în bună măsură nivelul scăzut pe ansamblul rezultatelor tinerilor atleți brașoveni. În afară de aceasta, tehnicienii atletismului din acest județ acționează foarte dispersat, fiecare după interesele proprii și ale unității sportive respective. O explicație a actualei stări de lucruri trebuie căutată și în aportul nesatisfăcător al colegiului județean de antrenori, care are o activitate sporadică, întîmplătoare.

În cadrul discuțiilor s-a subliniat că, deși în județ există, la nivelul juniorilor mai ales, sumedenie de elemente talentate, acestea se pierd pe drum. Un exemplu: tinerii, care ajung la Universitatea în Brașov, nu mai fac atletism, catedra de specialitate avînd o foarte slabă preocupare pentru acest sport și practicanții săi.

În municipiul Brașov există trei stadioane (Municipal, Tineretului, Tractorul), dar acestea nu sînt utilate pentru atletism, cea mai grea situație fiind cea de la Tractorul, care de mai multă vreme nu are pistă, iar materialele primite în dotare din partea F.R.A. zac în ploaie, dintr-o indiferență condamnabilă.

De actuala stare a lucrurilor se face vinovat și C.J.E.F.S. Brașov, care dovedește o slabă preocupare pentru atletism. La această oră atletismul nu face parte dintre sporturile prioritare (patru la număr) pe care C.J.E.F.S. și-a propus să le urmărească mai atent, să intervină cu autoritate și competență pentru dezvoltarea lor (?!). Spunea cineva că *„fiind fericit că nu are atletismul între sporturile prioritare, C.J.E.F.S. Brașov nici nu se luptă să-l aibă!"* La nivelul forului sportiv județean — deși există unele indicații în acest sens — nu este nimeni care să răspundă direct numai de atletism, metodistul Adr. Simionescu avînd obligația să se ocupe de șapte sporturi.

Este momentul ca în primul rînd C.J.E.F.S. să reanalizeze situația și în lumina documentelor oficiale actuale ale mișcării sportive din țara noastră să ia de urgență măsurile ce se impun.

Romeo VILARA

NOUA GENERAȚIE DE HANDBALIȘTI A POLITEHNICII TIMIȘOARA

Nu e departe vremea cînd despre formația de handbal masculin a **Politehnicii Timișoara** se spunea că joacă prea aspru, uneori chiar dur. Și iată că, de la un timp, jucătorii lui Poli au început să practice un alt fel de handbal, curat, frumos, sportiv, spectaculos.

Pentru mai noii susținători ai Politehnicii trebuie să amintim, înainte de toate, că această echipă se numără printre cele mai vechi din țară. Ea are la activ un titlu de campioană a țării la handbal în 11 (obținut în 1956) și se numără printre fondatoarele Diviziei A de handbal în 7 de unde nu a retrogradat niciodată. În ultimele ediții ale campionatului, formația studenților politehniști s-a situat cu regularitate printre fruntașe, dînd totodată loturilor reprezentative jucători de certă valoare.

În campionatul recent încheiat, Poli s-a situat, însă, doar pe locul VI, avînd compartimente contradictorii. Explicația? Echipa se găsește în plină perioadă de tranziție, o nouă generație de jucători fiind aruncată în lupta pentru apărarea culorilor alb-violete. „Piese de greutate" din vechea gardă — **Demian, Ivan, Comănescu, Oprescu** etc. — s-au retras din activitate, lăsînd locul tineretului, crescut și promovat cu curaj de antrenorul Jude. **Fölker** (18 ani, 1,94 m), **Feher** (20 ani, 1,91 m, stîngaci), **Bucățea** (18 ani, 1,94 m) și **Andrei** (18 ani, 1,95 m) sînt numai cîteva dintre numele pe care echipa timișoreană le lansează pe prima scenă a handbalului românesc și care, alături de **Gunesch, Cristian, Biriescu, Schragner** și **Dilă**, conferă echipei de pe Bega atuuri pentru campionatul viitor. A început deja să se vorbească despre lotul Politehnicii ca despre cel mai tînăr și mai valoros în perspectivă. Talia ridicată, robustețea fizică și bagajul de cunoștințe tehnico-tactice asigură handbaliștilor timișoreni mari posibilități de progres, dar pentru ca aceste posibilități să fie fructificate munca se intensifică pe zi ce trece. Acum, în plină sesiune de examene, drasticul antrenor **C. Jude** își invită elevii la antrenamente. E drept, mai ușoare și mai agreabile, dar... antrenamente. Vacanța va fi, la rîndul ei, o vacanță activă, în care — printre excursii plăcute și momente de relaxare — handbalul va acupa, totuși, locul de frunte. Și încă ceva: nu sînt admiși cei rămași în urmă cu învățătura. Echipa are tradiții vechi și serioase în această direcție — **Gunesch** a fost un student foarte bun și este acum un inginer apreciat, **Demian** — un bun profesor, **Ivan** — un medic stomatolog unanim apreciat. Noua generație trebuie să calce, obligatoriu, pe aceste urme...

În fine, la toate amănuntele legate de echipă, trebuie adăugate contribuțiile substanțiale ale citorva fideli susținători, printre care **conf. dr. Romulus Pomoje**, președinte al secției de 20 de ani, **conf. dr. C.I. Bucur**, șeful catedrei de educație fizică de la Institutul Politehnic și inepuizabilul **Adrian Chisăliță**, organizator de competiții la clubul Politehnica. Cu toții — antrenor, sportivi, susținători — doresc echipei o ascensiune puternică în arena internă și internațională.

Horia ALEXANDRESCU

DIN VIAȚA SECȚIILOR

Cristian, Biriescu, Schragner și **Dilă**, conferă echipei de pe Bega atuuri pentru campionatul viitor. A început deja să se vorbească despre lotul Politehnicii ca despre cel mai tînăr și mai valoros în perspectivă. Talia ridicată, robustețea fizică și bagajul de cunoștințe tehnico-tactice asigură handbaliștilor timișoreni mari posibilități de progres, dar pentru ca aceste posibilități să fie fructificate munca se intensifică pe zi ce trece. Acum, în plină sesiune de examene, drasticul antrenor **C. Jude** își invită elevii la antrenamente. E drept, mai ușoare și mai agreabile, dar... antrenamente. Vacanța va fi, la rîndul ei, o vacanță activă, în care — printre excursii plăcute și momente de relaxare — handbalul va acupa, totuși, locul de frunte. Și încă ceva: nu sînt admiși cei rămași în urmă cu învățătura. Echipa are tradiții vechi și serioase în această direcție — **Gunesch** a fost un student foarte bun și este acum un inginer apreciat, **Demian** — un bun profesor, **Ivan** — un medic stomatolog unanim apreciat. Noua generație trebuie să calce, obligatoriu, pe aceste urme...

În fine, la toate amănuntele legate de echipă, trebuie adăugate contribuțiile substanțiale ale citorva fideli susținători, printre care **conf. dr. Romulus Pomoje**, președinte al secției de 20 de ani, **conf. dr. C.I. Bucur**, șeful catedrei de educație fizică de la Institutul Politehnic și inepuizabilul **Adrian Chisăliță**, organizator de competiții la clubul Politehnica. Cu toții — antrenor, sportivi, susținători — doresc echipei o ascensiune puternică în arena internă și internațională.

Horia ALEXANDRESCU

PREOCUPĂRI SPORITE PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA SELECȚIEI ȘI A PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV ÎN ȘCOLILE SPORTIVE

● *Indicațiile documentelor Conferinței pe țară a mișcării sportive sînt traduse în fapt datorită sîrguinței, priceperii și abnegației sportivilor și profesorilor lor*

Crearea școlilor sportive de elevi a apropiat stadionul de școală. În cei 16 ani de la apariția primei unități de acest gen, rețeaua școlilor sportive s-a dezvoltat foarte mult, cuprinzînd azi întreaga țară. De atunci, multe și bogate au fost roadele culese de pe urma acestor reale pepiniere ale performanței, numeroase fiind gloriile sportive ale țării care au pășit pe stadion ca sportivi-elevi și s-au format ca sportivi și cetățeni în cadrul școlilor sportive.

Documentele Conferinței pe țară a mișcării sportive stabilesc sarcini precise tuturor activiștilor pe tărîm sportiv, tuturor celor angajați în propășirea sportului românesc, întru aducerea lui la nivelul tuturor activităților desfășurate în România socialistă. Școlii sportive, școală a sportului de performanță, îi revin, deci, — precum tuturor cluburilor și asociațiilor sportive — sarcini deosebite în **„...cuprinderea în mișcarea sportivă a întregului nostru tineret, în afirmarea și promovarea pe scară largă a talentelor sportive".** Ele vor trebui **„să asigure educarea sportivilor în spiritul dragostei față de patrie și partid, călirea voinței, pregătirea fizică și morală a acestora în vederea obținerii unor rezultate cît mai bune atît în competițiile interne cît și internaționale".**

Ce au însemnat cele patru luni care au trecut de la lucrările Conferinței pentru activitatea școlilor sportive? Ce s-a făcut în direcția îndeplinirii sarcinilor puse în față de documentele Conferinței?

Cîțiva directori de școli sportive ne răspund la întrebarea:

● **CE ACȚIUNI CONCRETE S-AU ÎNTREPRINS ÎN ULTIMUL TIMP PENTRU CREȘTEREA CONTRIBUȚIEI ȘCOLILOR SPORTIVE ÎN ACTIVITATEA DE PERFORMANȚĂ?**

C. POPESCU (Șc. sp. 2 București): „Acțiunile pe care ni le-am propus în ceea ce privește selecția au fost unele imediate, altele de perspectivă. În prima grupă aș aminti „campania de primăvară" în vederea restructurării tuturor grupelor, mergînd pînă la comasarea unora, pentru a-i reține pe cei cu perspective reale. Acțiunea e încheiată, și acum grupele noastre de avansați sînt „primenite", mult îmbunătățite calitativ. Am întreprins, de asemenea, o campanie de recrutare a unor elevi aflați chiar la o vîrstă mai „înaintată" (clasele VII-VIII), în ramurile unde startul spre performanță nu este tardiv (4—15 ani (jocuri sportive). În perspectivă, **ne-am propus ca pînă la sfîrșitul actualului an școlar și la începutul celui viitor să organizăm concursuri de selecție în toate școlile generale din cartierele din perimetrul școlii (Balta Albă, Obor, Colentina, Pantelimon, Mihai Bravu) — fără a ne limita, desigur, la ele — astfel ca nici un elev să nu rămînă netestat de profesorii școlii noastre.**

Cabinetul metodic al școlii a pus în discuție problema îmbunătățirii procesului de instruire ca o necesitate imperioasă, hotărîndu-se **acordarea unei atenții prioritare instruirii de bază.** Totodată, munca educativă a stat și va sta permanent în atenția noastră. Nu uităm nici o clipă că sîntem ȘCOALĂ, că trebuie să formăm cetățeni. Ne preocupă asigurarea unor legături optime între școala sportivă — școala de bază — familie. Avem comitete de părinți active la nivel de școală, secții și grupe".

I. VULCĂNEANU (Șc. sp. Brașovia Brașov): „În afara mijloacelor clasice de selecție (asistența la orele de educație fizică din școli, concursuri și jocuri de selecție etc). **am organizat grupe de începători în comunele limitrofe Brașovului, unde se găsesc tineri cu potențial biologic deosebit.** La Șirnea, Fundata și Săcele avem profesori de schi care lucrează efectiv. Același lucru l-am făcut, pentru lupte, în comunele Cristian, Hărman și Sînpetru.

Pentru a ridica la un nivel superior procesul instructiv-educativ, **ne-am stabilit ca obiectiv primordial o riguroasă selecție a cadrelor.** Meseria se învață, dar pasiunea o ai în tine.

În ceea ce privește instruirea, am reușit, cred, să ridicăm parametrii metodici ai procesului de pregătire. Am realizat și o sporire a volumului de lucru, ajungînd — deși timpul elevilor e limitat — ca la grupele de performanță să se efectueze 5, 6 și chiar 7 antrenamente săptămînal".

C. PĂCURARU (Șc. sp. Olimpia Craiova): „Am inițiat în această primăvară o „mini" divizie de atletism pentru elevii din clasele V—VI și VII—VIII ai școlilor generale din Craiova. Pentru recrutarea celor cu aptitudini pentru atletica grea am organizat un concurs de trîntă. Aș nota, de asemenea, împămîntenirea practicii vizitelor la domiciliile elevilor cu calități deosebite, pentru cîștigarea părinților de partea sportului și a școlii.

În direcția perfecționării pregătirii sportive **am stabilit o diferențiere mai accentuată a lucrului cu valorile certe, ridicarea pe o treaptă superioară a individualizării antrenamentului.** În același timp, pentru sporirea atractivității lecțiilor la grupele mici, de începători, căutăm să le asigurăm un caracter de joacă.

Munca educativă este o preocupare permanentă a școlii și a fiecărui profesor, care, înainte de a fi antrenor, este pedagog. Amintesc un bun obicei al profesorilor de la Olimpia: la fiecare deplasare, la competiții sau în tabere de pregătire, profesorii vizitează cu sportivii lor monumente, locuri istorice, muzee din localitățile respective".

C. CĂLINESCU (Șc. sp. Gloria Arad): „În dorința de a lărgi aria de selecție, considerînd că doar prospectarea orașului nu e suficientă, am „ieșit" din Arad, căutînd elemente talentate în împrejurimi — Nădlag, Sîntana. Am început cu fotbalul, vom continua cu boxul, luptele, halterele și judo. **Ne-am propus** — nu știu dacă e o idee originală — **ca la vizita medicală dinaintea viitoarelor examene de admitere la școlile profesionale din Arad cîte un profesor de la noi să asiste la fiecare grup școlar, să-i noteze, să-i urmărească pe cei cu aptitudini fizice deosebite".**

★

Ne place să credem că răspunsurile de mai sus nu sînt numai vorbe frumoase. Sperăm, de asemenea, că îndemnurile documentelor Conferinței au găsit ecou în toate școlile sportive pentru îmbunătățirea selecției, pentru descoperirea cît mai multor elemente cu calități și aptitudini pentru sportul de performanță. Eforturile de a așeza procesul de instrucție sportivă la cerințele activității sportive de astăzi și, concomitent, de întărire a muncii educative pentru formarea unui tineret sănătos avem convingerea că sînt comune tuturor școlilor sportive de pe cuprinsul țării, indiferent de mărimea și forța lor actuală. În școlile sportive activează majoritatea tineretului sportiv al țării și acest lucru ne dă dimensiunea sarcinilor și responsabilităților acestor unități pentru viitorul sportiv al țării.

Vladimir MORARU